

एषाः । तदेवा तु गतः सिद्धिं सहस्राक्षो महायथाः ।
 सदा भूतपतिर्यत्र सर्वलोकैः सनातनः । उपास्यते तिम्रतेजा
 यत्र भूतैः समन्ततः । नरनारायणौ ब्रह्मा मनुः स्थाणुश्च
 पञ्चमः । तत्र दिव्या त्रिपथगा प्रथमन्तु प्रतिष्ठिता ।
 ब्रह्मलोकादपक्रान्ता सप्रभा प्रतिपद्यते । वस्त्रोक्तसारा न-
 बिनी पावनी च सरस्वती । जम्बूनदी च सीता च गङ्गा
 सिन्धुश्च सप्तमी । अचिन्त्या दिव्यसङ्काशाः प्रभोरेवैष सं-
 विधिः । उपासते यत्र सत्तु सहस्रयुगपर्यये । दृष्ट्यादृष्ट्या
 च भवति तत्र तत्र सरस्वती । एता दिव्याः सप्त गङ्गा
 स्त्रिषु लोकेषु विद्युताः” ।

इलिनी स्त्री चन्द्रवंश्यमेधातिथिन्दपकन्यायाम् । ‘मेधातिथिः
 सुतस्तस्य यस्मात् कण्ठोऽभवद् द्विजः । इलिनी नाम य-
 स्मासीत् कन्या वै जनमेजयः” हरिवं० २२ अ० ।

इली स्त्री इल-गतौ क गौरा० ङीष् । करवाले (काटार) ।
 इलीविश पु० असुरभेदे “न्यविध्यदिलीविशस्य दृढाविश्वद्विष्य
 मभिनक्षुण्मिन्द्रः” अ० १, २१, २२,

इलीश पु० इलीय करवालिकेव योभते शुभ-ड । करवालिका
 सङ्गावयवे समानख्याते मत्स्यभेदे ।

इलिश पु० इलीय+ष्ट० । इलीयमत्स्ये (इलिश) ।

इत्थल पु० इल+स्तप्ते वलच्-नि० गुणाभावः । १ मत्स्यभेदे
 २ असुरभेदे च मेदि० स च सिंहिकापुत्रभेदः “सिंहिकाया
 यथोत्पन्ना विप्रचित्तेः सुतास्तथा । दैत्यदानवसंयोगा-
 ज्जातास्त्रीमपराक्रमाः । सिंहिकेया इति ख्यातास्तयो-
 दय महाबलाः । व्यंशः यत्नश्च बलिनौ नभश्चैव महाबलः ।
 वातापिर्नष्टश्चैव इत्थलः सुसुप्तस्तथा । आङ्गिकोभरक-
 चैव (काञ्चनेभि) कालनाभस्तथैव च । राक्षस्यैर्वस्तु तेषां
 वै सूर्यचन्द्रप्रमर्द्दनः” हरि० ३ अ० । तत्स्मरितं यथा

“इत्थलो नाम दैतेय आसीत् कौरवमन्दनः ।

मणिमय्यां पुरि पुरा वातापिस्तस्य चातुजः । स ब्राह्मणं
 तपोयुक्तवाच दितिनन्दनः । पुत्रं मे भगवानेकमिन्द्रतुल्यं
 प्रवच्छत । तस्मै स ब्राह्मणो नादात् पुत्रं वामवसन्नि-
 भम् । चुक्रोध शोऽसुरस्तस्य ब्राह्मणस्य ततो ऋषम् ।
 तदाप्रवृत्ति राजेन्द्र ! इत्थलो ब्रह्महासुरः । मनुमान्
 भ्रातरं ज्ञानं मायावी ह्यकरोत्ततः । मेवरूपी च वा-
 तापिः कामरूपोऽभवत् क्षणात् । संख्यन्तु च भोजयति
 ततो विप्रं जिघांसति । स चाङ्गयति यं वाचा गतं वैव-
 स्ततनयम् । स पुनर्देहमास्याव जीवन् च प्रत्यदृश्यत ।
 ततो वातापिमसुरं ज्ञानं ज्ञत्वा दुर्बलतम् । तं ब्राह्मणं

भोजयित्वा पुनरेव समाङ्गयत् । तामिस्त्रयेण सहतः
 खरेण वाचमीरिताम् । श्रुत्वाऽतिमायो बलवान् क्षिप्रं
 ब्राह्मणकण्टकः । तस्य पादौ विनिर्भिद्य ब्राह्मणस्य महा-
 सुरः । वातापिः प्रहसन्नाजक्षिप्रकाम विनाशयन् । एवं
 स ब्राह्मणान्नाजन् । भोजयित्वा पुनः पुनः । हिंसयामास
 दैतेय इत्थलो दुष्टचेतनः” भा० व० ८ ई अ० ।

श्मृगशिरोनक्षत्रशिरःस्थासु पञ्चसु तारासु स्त्रीव० ५० ।
 तत्र इत्थका इति पाठान्तरम् । इत्थन्ति प्रीणयन्ति इवि-
 प्रीणने कुन् इदित्वात् रुम् क्षिपकादि० न चत इत्थम्
 इति भानुदीक्षितः । तेन इत्थका इति लकारमध्यपाठ-
 कल्पनं प्रामादिकमेव । [ऐन्तीत् । इत्थकाः ।

इव व्याप्तौ प्रीणने च इदित्त्वा० पर० सक० सेट् । इत्थति
 इव अव्य० इत्थ-निङ० क । १ सादृश्ये, २ उत्तरेण यासु, ३ ईषदर्थे,
 वाक्यालङ्कारद्योतकता चास्य तत्र उपमायाम् “इवेन नित्य-
 समासोविभक्त्यलोपयेति” वार्त्ति० उक्तेर्नित्यसमासः विभ-
 क्तोर्लोपाभावश्च स च समासस्वरार्थ एव । “वागर्थोविव
 संष्टौ वागर्थप्रतिपत्तये” रघुः । “हंसीव कृष्ण ! ते कान्तिः
 स्वर्गकामवगाहते” चन्द्रालोकः । एतत्प्रयोगे त्रौती उपमा
 “त्रौती यथेववाग्वाग्वा इवार्थे वा वतिर्यदि” सा० द० उक्तेः ।
 उत्तरेण यासु । “गुण्या गुणानुबन्धित्वात् तस्य सप्रसवा इव”
 रघुः । “गङ्गास्रवि सुरताण ! क्षपाणस्तव निःस्रनः ।
 ज्ञातीवारिवधूवगेगर्भपातनपातकी” “सुखमेषीदृशोभाति
 पूर्णचन्द्रइवापरः” सा० द० इवादिगन्धप्रयोगे उत्प्रेक्षावा
 वाच्यत्वम् । “वाच्येवादिप्रयोगे स्यादप्रयोगे वरा पुनः”
 सा० द० उक्तेः । वाक्यालङ्कारे “सर्वदा क इव वा सङ्गि-
 व्यते” किरा० “किमिव हि मधुराणां मखनं नाजतीनाम्”
 यकु० “सूजति सा कियतीमिव न व्यथाम्” नैष० ईषदर्थे
 “तदस्ति पर्युषितमिव” यत० ब्रा० “व्यावर्जिता किञ्चिदिव
 क्षमाभ्याम्” कुमा० ४ अवधारणार्थे च । “अये पूष क्षि-
 णते वदेवाः” अ० १, ८८, २ । “इषतेव इवगन्ध एवाथे”
 भा० । “सूक्ष्मेव तु वा ईश्वरा” यत० ब्रा० । इवगन्धो-
 ऽवधारणार्थे” भा० ।

इशीका स्त्री इपीका ष्ट० । इपीकाशब्दार्थे अमरटीका ।

इष गतौ सर्पणे च दिवा० पर० सक० सेट् । १ इष्यति, ऐष्यत् ।
 ऐषीत् इषितः एषित्वा । “इष्यन् वाचसपवक्त्रेव हीतः”
 अ० ८, ६४, ८ । “योऽभिघात इषितः प्रवाति” अथ०
 १०, ८, १५ । “स तत्कृषीषितस्तूयमन्ने” अथ० ६, १५,
 ५ । “हिन्वानो वाचमिष्यसि” अ० ८, ६४, ८ । इष्या-